

Γ' ΤΑΞΗ ΓΕΝ.ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Σε τέτοιο σημείο έχει οδηγηθεί η κατάσταση, ώστε, αν δε βοηθήσει κάποιος θεός ή κάποιο τυχαίο γεγονός, να μην μπορούμε να είμαστε σώοι. Εγώ βέβαια, μόλις ήρθα στην πόλη δε σταμάτησα και να πιστεύω και να λέω και να κάνω όλα, όσα συντελούσαν στην ομόνοια όμως τόσο μεγάλη μανία είχε πιάσει όλους ώστε να επιθυμούν να πολεμούν μιολονότι εγώ φώναζα ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο άθλιο από τον εμφύλιο πόλεμο. Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι άθλια, αλλά τίποτα (δεν είναι) πιο άθλιο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, ακόμα και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση, να εξαναγκάζονται να είναι από ανάγκη.

Η Καικίλια, η σύζυγος του Μέτελλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οιωνού για την κόρη της αδελφής (της), σύμφωνα με αρχαίο έθιμο, η ίδια δημιούργησε οιωνό. Καθόταν δηλαδή τη νύχτα σε κάποιο ιερό με την κόρη της αδελφής και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (τους). Στο τέλος η κοπέλα κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία ζήτησε από τη θεία να της παραχωρήσει τη θέση της για λίγο. Τότε η Καικίλια είπε στην κοπέλα: <<Εγώ ευχαρίστως σου παραχωρώ τη θέση μου>>. Η ίδια η πραγματικότητα λίγο αργότερα επιβεβαίωσε αυτόν το λόγο. Πέθανε δηλαδή η Καικίλια, την οποία ο Μέτελλος αγάπησε πολύ όσο έζησε· αργότερα αυτός παντρεύτηκε την κοπέλα.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1.	a.	locum → loca	
		deus → deorum (deum)	
		casus → casu	
		civili → civilia	
		more → morum	
		nuptiale → nuptialium	
		proposito → proposita	
		sede → sedum	
		res → rem	
	β.	aliqui → αόριστη επιθετική:	aliqua
		tantus → δεικτική:	anti
		nihil → αόριστη ουσιαστική:	nulla re
		ipsa → οριστική:	ipsi
		mea → κτητική:	nostra

γ.	miseries	→	miseriora
	ferociores	→	ferocissimos
	impotentioresque	→	impotenter, impotentius, impotentissime
	longa	→	longiore, longissima
	multum	→	plurium
2.	deducta est	→	deductae essetis
	subvenerit	→	subveniret
	sentire	→	sensurum esse
	facere	→	fac, fi
	pertinerent	→	pertineat
	invaserat	→	invasurum esse, invasisse
	cogantur	→	coegisse
	persedebat	→	persessae sitis
	congruens	→	congruenti
	standi	→	stetis
	cederet	→	cessu
	mortua est	→	moreris/re, morituram esse
	duxit	→	ducendis

3	a.	ad concordiam:	εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού στο pertinerent
		nihil:	υποκείμενο στο απαρέμφατο esse
		natura:	αφαιρετική οργανική του τρόπου στο non sint (tales non sint)
		necessitate:	αφαιρετική οργανική της αιτίας στο tales esse (εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο)
		aliqua:	επιθετικός προσδιορισμός στο νοχ
		proposito:	αντικείμενο στο congruens
		mora:	αφαιρετική οργανική της αιτίας στο fessa (εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο)
		standi:	γενική του γερουνδίου ως συμπλήρωμα στο mora ή γενική αντικειμενική στο mora
		sibi:	δοτική προσωπική χαριστική από το cederet
		loco:	αφαιρετική της απομάκρυνσης (ως αντικείμενο) στο cederet
		paulo:	αφαιρετική του μέτρου (ή της διαφοράς) στο post

β. quae ad concordiam pertinerent: omnia ad concordiam pertinentia
Etsi ego clamabam: me clamante

γ. nisi qui deus vel casus aliqui subvenerit

ΕΥΘΥΣ ΛΟΓΟΣ: nisi qui deus vel casus aliqui subvenerit (οριστική

συντελεσμένου μελλοντα), salvi esse nequimus
ΑΙΓΑΙΟ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

§ ut sibi paulisper loco cederet; <<Matertara, mihi paulisper loco ceda>>

- ε. Caecilia puellae dixit se libenter illi sua sede cedere.
4. α. dum aliqua vox, quae congruebat proposito, audiretur.
- β. ferociores—impotentiores: συνδέονται παρατακτικά με το σύνδεσμο que, συνεπώς έχουν κοινή συντακτική θέση, δηλαδή κατηγορούμενα του αντικειμένου victores.
 ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ: Παρ' ότι υπάρχει συγκριτικός βαθμός δεν υπάρχει δεύτερος όρος σύγκρισης (απόλυτη σύγκριση) και μεταφράζεται ο συγκριτικός: κάπως... (παραπομπή στο σχολικό βιβλίο σελ.49)
- γ. bello: β' όρος σύγκρισης
 (civili:επιθετικός προσδιορισμός στο bello)
 ΙΣΟΔΥΝΑΜΗ ΜΟΡΦΗ: quam bellum civile
- δ. cum venisset ad urbem

